

[Forsvarsministeren.]

Medlem holdt sig selv i høj Grad til Begrundelser, der er fremsat i Folketinget, og jeg har forstaaet, at det vistnok ikke alene er den højtærede Formand, men ogsaa Medlemmerne, som ønsker, at denne Forhandling ikke skal vare unødvendigt længe. Jeg vil dog gerne sige til det ærede 5te Medlem for 4de Kreds, at naar han f. Eks. med Hensyn til Tjenestetiden mente, at her var en stor Skavank i vort Forslag, kan jeg ikke anerkende Rigtigheden af dette. Jeg henviser saaledes til, at man i Sverige, det Land, som man jo meget gerne vil sammenligne Danmark med, har en for Fodfolkets Vedkommende samlet Uddannelsestid paa 175 Dage, 150 Dage i første Omgang og 25 Dages Genindkaldelse; i Sammenligning hermed kommer Regeringsforslagets 190 Dage dog til at staa ganske smukt. Det samme gælder i endnu højere Grad andre Vaaben. Det er netop ud fra denne Betragtning, jeg for mit Vedkommende med god Samvittighed søger et gennemføre den Begrænsning og de Omlægninger, som har fundet Sted i Lovforslaget, ogsaa de Begrænsninger, som det ærede Medlem klagede over med Hensyn til Garnisonstroppernes Antal, fordi jeg med den Tjenestetid, der altsaa for disse afgørende Vaaben er længere, end den er i Sverige, regner med, at man saa ogsaa har rimelig Tid til den Vagttjeneste og anden Tjeneste, som skal udføres, og som Garnisonstropperne hidtil har præsteret. Jeg tror, det er en fuldt forsvarlig Ordning, vi her gennemfører.

Det ærede Medlem mente, saa vidt jeg forstod ham, at Budgetforøgelsen for Hærens Vedkommende beløber sig til 2,5 Mill. Kr. om Aaret. Det er en Misforstaaelse, idet Normalbudgettet i Øjeblikket paa Grund af Prisstigninger og de Reguleringer, som skal finde Sted i Henhold til Loven, er lige ved de 26 Mill. Kr. Den egentlige Forøgelse paa Hærens Driftsbudget beløber sig saaledes kun til ca. ½ Mill. Kr. Dertil kommer de ekstraordinære Bevillinger.

Det ærede Medlem var stærkt inde paa, at vi skulde acceptere Venstres Forslag, i det hele acceptere en Udvidelse af vort Forslag af beskæftigelsesmæssige Grunde. Den Argumentation kan jeg imidlertid ikke anerkende. Spørgsmaalet om, hvor stort et

Militærapparat et Land skal have, bør dog ikke afgøres ud fra Hensyn til, hvor mange Folk man kan tage ud af de arbejdsløses Rækker ved enten at gøre dem til Soldater eller til Fremstillere af Krigsmateriel. Det maa dog være udenrigs- og indenrigspolitiske Hensyn, som gør sig gældende, naar man skal bedømme, hvor meget Militærvæsen et Land skal have. Jeg tror heller ikke, det er for at afhjælpe Arbejdsløsheden, man har iværksat den store Oprustning i de andre Lande. I alt Fald vil jeg sige saa meget, at Verden sikkert var bedre tjent med at være uden den Højkonjunktur, som i Øjeblikket eksisterer i saa mange Lande paa Grund af de vældige Rustninger, der gennemføres. Jeg tror derfor, man skal lade dette Argument gaa ud af Diskussionen; det ærede Medlem har i hvert Fald ingen Mulighed for at gøre Indtryk paa os med saadanne Betragtninger.

Baade det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) og det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Holger Andersen) talte i stærke Toner om det Magtmisbrug, vi udøver ved at foreslaa og gennemføre Ophevelsen af de frivillige Korps. Der er maaske ikke noget at sige til, at de, der har interesseret sig for disse Korps — maaske selv personligt været med i dem —, lader sig henrive til saa stærke Udtryk, og at de med Beklagelse ser en saadan Udvikling. Paa den anden Side kan de ærede Medlemmer dog ikke have været i Tvivl om, at vigtige principielle Opfattelser her som paa andre Omraader tørner imod hinanden, og ligesom vi tidligere med Beklagelse har set Principper gennemført og hævdet, som vi var Modstandere af, men som vi maatte se gennemført, fordi andre Opfattelser havde Flertal her i Landet, saaledes kommer man fra den Side, som er Tilhænger af de frivillige Korps, til at anerkende den Udvikling, der nu foregaar. Jeg synes ogsaa, man burde anerkende, at man fra Regeringens Side gennem de nye Bestemmelser i § 88 aabner Mulighed for, at tjenestdygtige, som ikke paa anden Maade indkaldes, kan faa en frivillig Uddannelse ved Hæren. Jeg synes, dette maa være det afgørende, for det afgørende kan dog ikke være, om de paagældende kan faa Lov til at lave private Korps og have deres private Foreningsuniform; det maa da være, som jeg ogsaa sagde